

Nuorten Osasto

NUORTEN TYÖLÄISTEN LIITON PÄTÖS LASTEN RYHMISTÄ

New Yorkin kaupungissa toukokuun 13—15 p:nä pidetty Nuorten Työläisten Liiton koko maata käsittävä ensimmäinen konventio hyväksyi päätöslauselman työväenluokan lasten saattamisesta luokkavalistuksen alaiseksi.

Päätöslauselma kokonaisuudessaan kuuluu seuraavasti:

“Vallankumouksellinen köyhällistä ei voi sallia, että sen lapset turmellaan ja että ne joutuvat hallitsevan luokan taantumuksellisen vaikutuksen alaisiksi. Taistellessaan tarmokkaasti lastensa fyysillisen hyvinvoinnin puolesta, köyhällistä ei tule sivuuttaa taistelua porvarillista luokkahenkien vastaan koulussa, kirkossa, klubissa ja lehdissä ja kaikkia moraalisesti ja poliittisesti vaurauttelevien nuorten vastaan, joita porvaristo harjoittaa köyhällistä lapsin niiden.

Vaikka lasten työ ja ristiriita ei voi tulla poltetuksi enempiä kuin kasvatusjärjestelmäkään muutetuksi ennen kuin työväenluokka on valloittanut vallan, on kumminkin välttämättömiä nykyään suojella työläisten lapsia kapitalistiluokan kasvatuksen turmilta ja taantumukselliselta vaikutukselta ja antaa heille sen sijaan köyhällistä-läinen luokkatietoisuus.

Tämä tehtävä voidaan täyttää ainoastaan sen kautta, että työläiset järjestävät omina koulujanaan, luokkilla ja huvituskeskuksina lapsille vastavaiikutukseksi luokkaopettajan propagandalle. Tämä on vaikea yritys ja sen menestys riippuu siitä hengestä ja ymmärtämyksestä, jolla siihen ryhdytään samoin kuin työläisten järjestöjen voimasta ja tietoisuudesta.

Nuorten Työläisten Liitto, Workers Party ja muiden vallankumouksellisten järjestöjen avustamana ehdottaa aloitettavaksi työskentelyä työläisten lasten saattamiseksi, järjestämiseksi ja kasvattamiseksi tässä

maassa. Tässä tarkoituksessa on järjestettävä missä suinkin on mahdollista lasten ryhmiä Nuorten Työläisten Liiton johdolla. (Tämä on vain alkua laajalle työskentelyjärjestelmälle lasten keskuudessa, jota voidaan edistää vain vahvistumisemme sekä sen kokemuksen kautta, jonka me saavutamme niiden ryhmien ja luokkien johtamisessa.) Lapsat ovat jättävät ikänsä ja kykynsä mukaan vastaanottamaan huolellisesti valmistettuja marxilaisia oppeja.

Nuorempien tulee välttämättä olla opettajiensa johdon alaisina kun siivastoin vanhemmille ja kehittyneimmille on annettava laajempi liikunta-ala itsenäisyydelle, kuten toimihenkilöiden väliseisemään järjestöäkin ja toiminnasta tällä oppilaitteista alka ajoittain päättämiseen.

Nuorten Työläisten Liiton kansallisen toimeenpanevan komitean on valmistettava erikoista aineistoa lasten ryhmille ja Liiton virallisessa äänenkannattajassa on annettava erikoinen tila tämän toiminnan selostamiseksi.

Jokaisessa tapauksessa, missä suinkin on mahdollista, on Nuorten Työläisten Liiton jäsenten toimittava opettajina luokilla ja ryhmissä ollakseen siten vakutettuja siitä, että opetuksessa, jota lapsille annetaan, ei ole porvarillisen eikä keskustalouden ideologian vaikutusta.

Jokaisen Nuorten Työläisten Liiton osaston on valittava yksi henkilö tai komitea huolehtimaan työskentelystä lasten keskuudessa. Näiden on yhdistyttävä keskuksellisesti jokaisessa kaupungissa. Täällä keskuksellisesti tulee olla edustajansa N. T. L. kaupungin keskuskomiteassa. Tämiin keskuselimien sihteerin tulee olla välttämättä yhteydessä N. T. Liiton kansallisen keskus-toimeenpanevan komitean kanssa.

heidän ainoana tarkoituksenaan oli osoittaa, Moskovan ja koko maailman ihmisille, että he yhä vielä olivat olemassa kauppalana, että he yhä edelleenkin pitivät itseään etuoikeutettuna luokkana, luokkana, joka on vapautettu raudanmasta. Ne saattavat knolla näköihin, mutta sitäkin huolimatta ne eivät alistuisi alentaavaan asemaan tehdäkseen työtä elääkseen.

Tämä sama selkeä muistuttaa minun mieleeni Krapotkinin, joka vararikkoutui vallankumouksen varhaisina päivinä. Ainoa palvelus mitä hän saattoi tarjota työläisille oli “alku-sekaantko massojen tekoihin, antaakaan niitten tehdä kaikki.” Kun hänellä kysyttiin Siviili-Tasavallan puolestamaisen asiasta, niin oli hänen ainoa vastauksensa “jättääkö se massolle”. Mutta massat eivät tee mitään itsestään. Memä saksalaisten maahanhyökkäyksen tykkejä vastaan asetettuna seläällä ja kivillä merkitsisi samaa kuin itsemurha. Miehen oli asetettava liikkeellämälle armeijansa, ammutarvetteita oli saatettava käyntiin, armeija oli järjestettävä ja saatettava kurin alaiseksi käyttökseen aseltaan, ennen kuin saattoi toivoakaan pystyvänään vastustamaan millään aselajilla varustettua vihollistaan.

Venäjän työläisten edessä oli kysymys pitävätkö yllä anarkiaa ja kaaosta, vaiko järjestystä, suunnitelmamukaista, järjestöä; pitävätkö parempana sosialistista valtiota, vaiko ajatuksen yllmistön hulluutta. Ne olivat kylliksi järkevillä myöntäykseen keskinäisten järjen ääneen. Täydellisen vararikkonsa jälkeen, nähdessään, että ilmeinen työläisten lama otti kohtansa määrällisen onfii käsiinsä vielä takavarikoiden hänen korkeutensa palatsin, Krapotkin meni ja pilloiti itsensä Dmitroffin, ja kuten entiset keinoittelijat möivät sokeriaan Moskovan kadulla osoittaneen, että he yhä edelleenkin olivat aristokraatteja, että hän yhä edelleenkin oli paljon joukosta edellä sen sankarillisesti taistellessa julman kamppailun päivinä, hän alkoi harrastaa musikkia ja taideita (sängu surullinen näky.) Hänellä oli erikoinen elike (myöntämys) entisistä palveluksistaan vallankumouksellisessa liikkeessä, mutta hänellä oli paljojyitä vain yhtä lampun varten. Miljoonat kodit Venäjällä olivat vallankumouksen aikana kokonaan valit paljojyitä. Miehen ja naiset, jotka vallankumouksen saattoivat menestykseksi, tekivät suuren osan työstään pimeässä siksi, että heillä ei lainkaan ollut paljojyitä. Baku oli brittiläisten valtausjoukkojen hallussa.

Yksi kohta Goldmanin artikkelissa on paikkansa pitävi, nimittäin täitten pelko. Tämä pelko njoj Krapotkinin pois Moskovasta, sillä hänen oli pakko jättää yllmistön talensa täisten työläisten kanssa, mikä erosivat niin suuresti niistä työläisistä, mitä hän näki “Maantieteellisen Makasihin” kuvista. Ja niin hän keräsi kamppeensa kokoon ja muutti toiseen taloonsa Dmitroffissa kirjottamaan suurta teosta “Siveydestä” samaan aikaan kuin proletariaatti keräsi aineistoa teoksaan siveydestä, maailman siveydestä usella eri taisteluformailla, missä puna-armeija käytti kiivääreitä ja tykistöä kirjoitusmateriaana.

Täitten pelko esti Emma parkaa kymmeniä tervehtiä: “suurta vanha miestä.” Hän ei saattanut matkustaa samalla tavalla kuin siviilit-lähetit, ihmiset, jotka kontrolloivat Venäjää. Nämä matkustivat vaunujen katoilla ja veturin päällä. Siitä toiseisikasta huolimatta, että nämä olivat Venäjän valdiaita, ne eivät voineet saada itselleen erikoisvaunuja, vaan olivat pakotetut käyttämään matkustaessaan saman asteen mukavuuksia kuin “hoopo” amerikalaisilla rautateillä ilman mitään muuta, syötäväksi kelpavaan ravinteen kuin vilpale kuivaa leipää. Goldman vaati erikoista huomiota osakseen, kuten yksityisvaunuja, vieläpä yksityisjäräkin täyttäkseen sellaista vallanku-

kumouksellista tehtävää kuin tervehtiä edellä mainittua “suurta vanha miestä.”

Vallankumouksen alusta saakka oli luotava puute järjestämiskykyisistä miehistä ja naisista, mutta siitä huolimatta ei Emma voinut lähteä itselleen muuta työtä kuin kerätä aineistoa vallankumoukselle museolle. Ja tämä on todellakin mieluista tehtävää Goldman-Berkman-Schapiron tapaisille ihmisille, sillä kaikki heidän kaltaisensa kuuluu todellakku museoon.

Keräsi hän sellaista mitä tötät torkky, kuin juttuja Brest Litovskin rauhasta vallankumoukselle museoonsa? Kukaan ei tiedä, että emmekin Brestin rauha oli allekirjoitettu, Ukraina jo oli allekirjoittanut erikoisrauhan Saksan kanssa ja ollesaan porvariston kontrolloimana se ei ainoastaan pettänyt Neuvosto-Venäjää, vaan myöskin varasi miehii, aseita ja ruokatarpeita Saksan imperialisteille. Brest-Litovskin rauhalla alkoi Saksan keisarikunnan luhistuminen. Emmen typeryytensä aina tähän päivään saakka etäitä häntä ymmärtämstä tälla yksinkertaista historiallista tosiseikkaa, miuki tiedää jo yksinkertaisinkin työläinen.

Venäjän talonpoikaisperoffilla kauheat baibeikit ryöstivät elintarpeet. Monet Goldmanin liittoisaporoista, omistajista toisessa kädessä, ammuttiin keinotellun takka vallankumouksen aikana. Ryöstivätkö työläiset suurlta maanomistajilta heidän tiluksensa talonpoikain hyväksi vai takavarikoivatko ne nämä vallankumouksen oikeudella? Tekivätkö työläiset jotakin epäoikeutettua ryöstäessään suuret karja-asemat ja jaksessaan karjan ja viljan talonpoikain kesku? Eli, se oli kapitalistien omaisuudettomiksi tekemistä työväenluokan hyödyksi, ja vain “second-hand-storen” pikkuvarkauspsykologia saattoi estää Emma Goldmanin siltä ymmärtämästä.

Vallankumous alkoi Pietarissa ja Moskovassa ja työläiset jakoivat suuret voittonsa talonpoikain kanssa. Ne jäivät asemilleen hävitetyissä tehtäissä ja luhistuneilla rautateillä, sillä oli välttämättömiä, että ne jäivät tehtäisiin ja työpajoiniin valmistamaan koneistoa vallankumouksen puolustamiseksi. Heillä oli oikeus vaatia tuuloupoljia kaikki maan tuotteen ylläämät mikäli se oli välttämättömiä heidän työnsä jatkamiseksi. Punaisten Armeijan ylläpitämiseksi ja sen välttävien yritysten tukemiseksi. Teof, mitä luopuu Emma nimitteli ryöstökseksi, olivat todellisuudessa miuista palkkiota työläisille siitä, että he kantivat hartioihiaan vallankumouksen painon. Tämä “ryöstö” oli mitä loistavia kommunisttien pommistus toimeenpannun vallankumouksen aikana kaikista mita suunnuimista vaikeuksista ja kasvavista porvarillisista tendensseistä, huolimatta, mikäli kangersivat Emmaparan talonpoikausvaunujen mieltä.

Oletko tehnyt tehtäväsi?

Yhdellä dollarilla voidaan Neuvosto-Venäjän nälkäalueella ravita yksi nälkääkärsivä lapsi kokonaisen kuukauden ajan. Kolme senttiä tarvitaan yhden nälkaisen pikkulapsen ravitsemiseksi päivää kohti. Oletko muistanut luovuttaa roposi näiden lapsukaisten nälän sammuttamiseksi?

JOS OLETTE KIPEÄ

• Pyytekää VAPAA LAAKEKIRJA—No. 5

Sillä on yli 25 miljoonaa vaaleita tautila sell. tettiin. Kun myökkin täydellinen huolto suunnitteista kottikäkeksi. Mistä jokainen voi tse valita sopivan lääkkeen tautilleen; samantoin myökkin lääke-ottien hiansat y. m.

Lääkkeit eivät ole puontitijäkkeitä, vaan toiminnallisia valmisteita, jotta Suomessa on jo käynte- ne-ä kymmeniä vuosia.

Tämä kirja saatte vapaasti ja pitfid sen alla johdattaa suunnitelmassa keittosa, sillä ette tiedä kesä sitä tarvittat, varokaa humpunkiläikköä ja humpunkiläikköä.

Lignellin Aptekki on saarin—
—Suom. Apteekkilike Yhtyaivaltois—

P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis

MONESSEN, PA.

Olen nuorisoliiton puolesta valittu kirjeenvaihtajaksi, niin koetan tehdä tehtävänä.

Ei meillä ole ollut pitkään aikaan oikeaa kokousta. Kai moni vielä salastaa sitä kevät-tautila (Spring Fever). Kyllä on siinäkin kun on niin moni, on lähtenyt pois paikkakunnalta, mutta meidän jotka olemme jääneet tänne pitäisi valvoa etujamme sitä kovemmasti.

Väliseisessä kokouksessa heinäkuun 17 p:nä ei ollut taas kun muutama jäsen. Oli tärkeitä asioita käsillä. A. J. Murphy valittiin Tyne Savon tilalle. Gust Söderholm ja Kaari L. Mäki valittiin tilintarkastajiksi.

Rahastonhoitaja valitaan ensi kokouksessa Leo Kauppinan tilalle.

Ehdotettiin ja kannatettiin että aletaan kilpailu (Membership Campaign) polkain ja tyttöjen välillä. Kilpailu kestää kuusi viikkoa. Koe- tetaan saada paljon uusia jäseniä. Hiihinnän joukon täytyy laittaa ilta- nen voittajille.

Tytöt, emmehän me tahdo pojille illtasta laittain! Siis tuokaa jokainen uusia jäseniä, kaiken kielissä.

Nuorisoliitolta oli piknikki heinäkuun 30 p:nä Wilsonin Parkissa. Se on kannis paikka Pricedalein tien varrella. Siellä on tanssi-lava ja kaikkia muuta. Olen kuulut että sinne tehdään uima-allas (swimming pool).

Osasto avusti meitä piknikkihommassa. Osastosta oli valittu kolme henkilöä ja Nuoriso-liitosta myöskin kolme, A. J. Murphy, Sigrid Joki ja Ida Luoma. Piknikkikomiteaan.

Nuorisoliittolaista meni kuorma- autolla Kangasjärven farmille “baana tanssiin”. Kalkkinan oli Monesse- nista kolmekymmentäneljä henkilöä.

Heinäk. 28 p:nä Sampon kokouksessa valittiin meidän A. J. Murphy Sampoin liikkeenhoitajaksi. Three cheers for the Y. W. L.

Nuorisoliiton kirjeenvaihtaja.

VENÄLAISEN TYÖLÄISEN VASTAUS EMMA GOLDMANILLE

(Jatkoa kymmenennellä sivulla)

le, Plehanoville, kallekaryvaisille vallankumouksen isoille ja isoidelle, mutta se on eliviä ja kukoistaa ei ainoastaan Venäjän, vaan myöskin koko maailman työläisille.

John Reedin “Kymmenen päivää, jotka järkyttivät maailmaa” tooksessa on selostus keskustelusta erään vallankumouksen punaisen kaartin henkilön ja Goldman-Berkman-Schapiro tyyppisen henkilön välillä. Työläisötilaalla oli vain yksi väite: “On olemassa vain kaksi luokkaa, porvarillinen ja proletaarinen. Mikä on hyvä porvaristolle on paha proletariaatille. Mikä on hyvä proletariaatille, on paha porvaristolle”. Agitaattori ei menestynyt enempiä kuin voi olla menestyä millään porvarillis-anarkistisella propagandalla työläisten keskuudessa.

Venäjän vallankumous osotti, että ei ole olemassa mitään sellaista kuin yhtelnen ihmisyyt, että ei ole olemassa mitään vapautta tai onnellisuuden puolesta vain työväenluokalle, tuho- taksemme vihollisemme, olivatpa ne sitten Emma Goldmanneja tai Paul Miljukojeja. V. 1920 alussa saattoi niistä joukon entisiä rikkaita kauppiaita ja miljoonain omistajia selos- kelemassa Moskovan kaduilla tarjoo- massa kaupaksi neljää pientä sokerin kappaleita lautasella. Ne eivät olleet innostuneita tekemään kauppa, vaan